

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

81.

Χαρτ. 0,21 × 0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 410).

Ὁμιλῖαι καὶ μνημαὶ ἁγίων.

1 (φ. 1^a). Ὁμιλία ἀκίφαλος. "Ἀρχ... σεως· τέως δὲ ἡ αἰτία ὁ καὶ νὰ μας παραδώσουν οἱ ἅγιοι πατέρες νὰ ψαλλομεν τὴν σήμερον τοῦτον τὸν μέγαν κανόνα. Τελ. ἀξίωσον ἡμᾶς νὰ τύχωμεν ὦ Χριστὲ βασιλεῦ διὰ νὰ δοξαστεῖ καὶ

ἀπὸ μᾶς τὸ πανάγιστον ὄνομα· νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. — 2 (φ. 36^b). « Τῆ Παρασκευῆ τῆς ε' εὐδομάδος τῶν ἁγίων νηστειῶν. Λόγος εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον ».

— 3 (φ. 59^b). « Κυριακῆ πέμπτη τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐνὶ ἀναγινώσκεται καὶ ὁ βίος τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ».

— 4 (φ. 104^a). « Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων περὶ ἀσπλαγχνίας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ φιλαργυρίας ». — 5 (φ. 133^b). « Τῆ ἁγία καὶ με-

γάλη Εἰς τῶν ἁγίων νηστειῶν' ἐσπέρας περὶ προδοσίας τοῦ προδώτου Ἰουδα καὶ εὐραϊκοῦ Πάσχα εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Εὐαγγελίου ». — 6 (φ. 164^b). « Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ εἰς τὴν σταύρω-

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. Β' σ. 500.

σιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς προρίσεις τῶν προφητῶν καὶ περὶ οἰκονομίας τοῦ θεοῦ». — 7 (φ. 215⁶). «Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Περὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ Ἄδου καὶ περὶ ἀναστάσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — 8 (φ. 244^a). «Μηνὶ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ. μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος καὶ ἀθλιφόρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς». — 9 (φ. 258⁶). «Μηνὶ Μαΐου ς' μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Φωτινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἧ καὶ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέαρτι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων». — 10 (φ. 268^a). «Περὶ τῶν κεκοιμημένων». — 11 (φ. 269^a). «Μὴν Αὐγουστος ς' ΤοΓ (=ΛδΓ) εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — 12 (φ. 279^a). «Τῆ ς' τοῦ Δικευβίου μηνός· μνήμη. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπίσκοπου Μύρων τῆς Λικίας τοῦ θαυματουργοῦ». — 13 (φ. 311⁶). «Τῆ εἰκωστῇ πέμπτῃ τοῦ Δικευρίου μηνός. Περὶ τῶν γενεθλίων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — 14 (φ. 342⁶). «Τῆ ἕκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός περὶ τῶν ἀγίων Θεοφανίων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — 15 (φ. 383^a). «Τῆ 6^a τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ Ὑπάπαντί τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — 16 (φ. 394⁶). «Τῆ εἰκοστῇ εἴ. Τοῦ Μαρτίου μηνός εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Μένει ἀτελής.

Ἄπαντα πλὴν τοῦ ὑπ' ἀρ. 10 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Στάχωσις νεωτέρα.

82.

Χαρτ. 0,215 × 0,150. Αἰῶνος XVIII (φ. 118).

1 (φ. 4^a). «Ἡ ἀληθινὴ σοφία ἢ στοχασμοὶ ὠφελιμώτατοι πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἀγίου φόβου τοῦ θεοῦ ἐκτεθέντες διὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, παρὰ Παύλου Σεγνερίου ἐκ τούτου μὲ προσθήκην ὄλου ἐκείνου ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον εἰς μίαν καλὴν ἐξομολόγησιν μεταγλώττισις Μανουὴλ Ρωμανίτου τοῦ Ἐκρητός».

2 (φ. 37^a). «Ἡ καρδία συντετριμμένη ἢ τρόποι διὰ νὰ

παρακινήθη ὁ Χριστιανὸς εἰς συντριβὴν, ἐκτεθέντες εἰς ἑπτὰ στοχασμοὺς νὰ γίνωνται εἰς καθεκάστην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ».

3 (φ. 72^a). « Ὁ Ἄδης ἀνεωγμένος εἰς τὸν Χριστιανὸν διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ, ἢ σκέψῃς, τῶν τιμωριῶν τοῦ Ἄδου προστεθεῖσαι νὰ μελετῶνται διὰ νὰ ἀποφευχθοῦσι καὶ διαιρεθεῖσαι διὰ καθεκάστην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ».

Τα φ. 1-3, 68^b, 71^b καὶ 115-118 ἄγραφα.

Ἐν φ. 4^a καὶ 37^a. « Ἐκ τῶν τοῦ Νικηφόρου » [Ῥωμανίτου τοῦ Πατριῶν]. Ἐν φ. 72^a. « Ἐκ τῶν τοῦ Νικηφόρου Πατριῶν τοῦ Ῥωμανίτου ».

Στάχωςις ἀπλῆ βυρσίνη μετὰ προστυπωμάτων τετραγωνικῶν.

53.

Χαρτ. 0,210 × 0,160. Αἰῶνος XVIII (φ. 254).

1 (φ. ^a). « Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου Τετράστιχα λαμβικά καὶ ἠρμελεγεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ πάση γραφῇ ».

2 (φ. 81^a). « Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περί τῶν τοῦ βίου ὁδῶν ».

3 (φ. 89^a). Τοῦ αὐτοῦ « Περί τῶν καθ' ἑαυτὸν ἔπη δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον ».

4 (φ. 118^a). Τοῦ αὐτοῦ « Παρθενίης ἔπος ».

5 (φ. 151^b). Τοῦ αὐτοῦ « Ὑποθήκαι παρθένοις ».

6 (φ. 185^a). « Δημοσθένους Ὀλυνθιακὸς λόγος πρῶτος ».

7 (φ. 201^a). Βασιλείου τοῦ μεγάλου « Πρὸς τοὺς νέους ὁπως ἂν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων παραινέσεις ».

8 (φ. 233^a). « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Νείλου Νουθεσίαι ».

9 (φ. 239^a). « Ἐξηγήσεις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Νείλου Νουθεσίαι ».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 - 7 μετὰ διαστήτου ἐρμηνείας.

Τὰ φ. 78⁶, 79, 80, 86⁶-88, 184, 197-200, 232, 254 ἄγραφα.

Τὸ φ. 253 περιέχον τεμάχιον ῥητορικοῦ γυμνάσματος ἐξ ἄλλου κώδικος προσκολληθῆ ἀντιστρόφως ἐν τῇ σταχῶσει τοῦ κώδικος.

Στάχῶσις νεωτάτη.

54.

Χαρτ. 0,17 × 0,125. Αἰῶνος XVII (φ. 188).

Νομοκάνων.

Προτάσσεται Πίναξ κεφαλαίων τυχ', ὧν τὸ α' α' **Τοῦ Θείου Ἀποστόλου** καὶ φάλλα», τὸ δὲ τυχ' α' **Περὶ τοῦ αρμοσθῆναι εἰς γάμον**»

Ἐν φ. 164⁶ νεωτέρα χειρὶ νομικὰ σημειώματα περὶ ἐλευθερουμένων σκλάβων. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει τοῦ κώδικος εὐρηναται προσεραμμένα δύο φύλλα (1 καὶ 187) περιέχοντα ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις γεγραμμένας τῇ αὐτῇ χειρὶ. Τὰ φ. 165 καὶ 188 ἄγραφα.

Τὰ κερ. σοδ' κ. ἰ. (φ. 152⁶-159⁶) περιέχουσι τύπους ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων ἀξίους μελέτης. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 153^a καὶ τάδε· Ἡξεύρεται ὅτι εἰς τὰς γραφὰς τοῦ πατριάρχου ἢ μητροπολίτου ἢ ἄλλου μεγάλου προσώπου ἢ μικρότερι δὲν γράφουν τὸ ὄνομα τους (ταῦτα πάντα ἐρυθροῖς γράμμασιν) Ὡς εἶναι συνήθεια· ὅτι καὶ ἡμῖς ὑγιὸς ἔχομεν τοῦτο τὸ ὑγιὸς ἔχομεν νὰ γράφουν εἰς πρόσωπον ὅπου ἦναι ἴσα ὡσὰν αὐτόν, ὅπου γράφει εἰς μικρότερα πρόσωπα· οἱ δὲ ἰαρχερεῖς ὅταν γράφουν εἰς τὸν πατριάρχην κώνσαντινουπόλεως δὲν γράφουν εἰς τὴν γραφὴν αὐτοῦ ὅταν τὴν βουλόσουν· δὲν γράφουν τὸ ὄνομα τοῦ πατριάρχου· ἀμὶνὰ δοθὶ εἰς τὰς ἀγίας αὐτοῦ χεῖρας· καὶ εἰς τὸ πρόσωπον ὅπου εἶναι ἢ βούλα τις γραφῆς κάνουν γ σταυρούς οὔτος ὡς ὡράς,

+

+

+

καὶ ποίσω ἀπο το ἄλλο μέρος τῆς γραφῆς κάτοθεν ἀπὸ τὸ δέμα, τῆς γραμμένης βούλας ὅπου αἶναι ὁποῖσω δευμένη γράφουν ἰ ἀρχιερῆς τὸ ὄνομά τους· οὗτος· τοῦ τὰπυνοῦ μητρόπολύτου ἢ επισκόπου ὁδύνος:—

Ἐν φ. 166^α ἢ ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τάξις ἐπισκοπικῶν θρόνων.

Ἐν φ. 168^α κεφ. σλζ' «Περὶ ποῖοι τὸν μητρόπολεον ἔχουν τὴν σήμερον ἐπισκοπὰς». Ἐχὶ δι ὧδι· Ὁ Ἡρακλῆας τῆς Ἑβρηπῆς (= Ἑυρώπης). Ἐχὶ ταύτας· τοῦ Ραιδεστοῦ τοῦ Πανίου τοῦ Καλλιοπόλεως· τοῦ Περιστάσεος καὶ Μιριφίτου· τοῦ Μετρον καὶ τοῦ Ἀθίρου:— Ὁ Νικομηδίας ἔχὶ μία ἢ ὁποῖα λέγεται Ἀπολονιάδος· Ὁ Θεσσαλονίκης ἔχὶ ταύτας· τοῦ Κυτρους· τοῦ Σερβίου· τοῦ Κασαντριάς· τοῦ Καμπανίας· τοῦ Πέτρας· τοῦ Ἀρδαμάρεος· τοῦ Ἐρισοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρους:— Ὁ Τορνόβου τῆς Βουλγαρίας ἔχὶ ταύτας· τοῦ Ζερβενδου:— Ὁ Ἀνδριάνουπόλεος ἔχὶ ταύτας· μία Ἀγαθουπόλεος:— Ὁ Κορήνθου τῆς Πελοποννήσου ἔχὶ ταύτας· τοῦ Δαμαλλῶν καὶ Παιδιάδος:— Ὁ Καίφαλλονίας ἔχὶ ταύτας Καίφαλλονίας ἔχὶ καὶ Ζακύνθου· τῆς Ζαμανάς καὶ Ταρσόν καὶ τοῦ Πολιφθόγγους:— Ὁ Μονεμβασίας τῆς Πελοποννήσου· ἔχὶ ταύτας το Κυριατοῦ Μωθῶνης τον Κορόνης· του Ἐλους του Μενῆς, του Ζεύγνων ἡγουν της Καλαμάτας καὶ του Ρέοντος:— Ὁ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλλάδος· ἔχὶ ταύτας του Διαυλέϊαν· τοῦ Ταλλαντου του Ἄνδρου· τοῦ Σκυρ του Σώλονος· καὶ τοῦ Μεδενήτζης:— Ὁ Παλλεον Πατρὸν· τῆς Πελοποννήσους ἔχὶ ταύτας· τοῦ Ὠλένης καὶ του Τζερνιτζη:— Ὁ Τραπεζούντος ἔχὶ ταύτας Λαζικῆς τοῦ Καὶν καὶ τοῦ Ὁφεως:— Ὁ Λαρίσις τῆς Ἑλλά ἔχὶ ταύτας τοῦ Δημητριάδος τοῦ Λιτζά καὶ Ἀγρὰφῶν· τοῦ Φαναρίου· τοῦ Ζητουνίου· του Δαμακόν· του Σταγῶν· του Λιδορικού του Γαρδικίου· τοῦ Ραδοβιζήου καὶ τοῦ Κιάθου:— Ὁ Ναύλακτος Νικοπόλεως ἔχὶ ταύτας· τοῦ Βοδίτζης τοῦ Ἄετοῦ τοῦ οὔ Ἀχερόν καὶ Ρογόν· μετα της Καρνανέας:— Ὁ Ῥοδον του Κικλαδων νίσσων· ἔχὶ ταύτας του Λεφίς μία:— Ὁ Φιλίππου ἔχὶ τῆς Μακαϊδονίας μία:— Τοῦ Ἐλευθέρουπόλεως

τοῦ Μιτιλίνης· τῆς Λέσβου ἔχι μία· τοῦ Ιερίσου:— Ὁ Ἰωάννηνον ἔχι ταύτας· τοῦ Βελά· Βοθροντόν καὶ Γλικέος· τοῦ Δριμιπόλεος· Δελβίνου καὶ Χιμαφός:— Ὁ Λακιδεμονίας· τῆς Πελοποννήσου· ἔχι ταύτας· τοῦ Ἀμικλων του τ Καρίουπόλεος· καὶ τοῦ Βελαστενής:— Ὁ Ἐβρίππου της Ἐβοίας ἔχι ταύτας· τῶν Ὀρεῶν· τοῦ Καλήστου (γρ. Καρύστου) τοῦ Προθρον· τοῦ Αὐλόννος· καὶ τοῦ Καναλιων:—

Τῆς σταχῶσεως σώζεται μόνον τὸ ἀρχαῖον ἐσωτερικόν λινούν, ἀποβληθέντος τοῦ βυρσίνου περικαλύμματος.

555.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 53).

1 (φ. 1^a). Νομοκάνων ἀκέφαλος.

α' (φ. 1^a). Νόμιμα περί λύσεως γάμου.— β' (φ. 12^a). Περί νηστειῶν.— γ' (φ. 16^a). Περί συνόδων.

2 (φ. 23^a). « Εὐχῆ συγχωρητικῆ ».

3 (φ. 24^b). « Διαθήκη Σολομώντος υἱοῦ Δαυὶδ ὅς ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ περί τῶν δαιμόνων, οὓς ἐκράτησε, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ναοῦ, ἃ ὑπέρβαλλῶν πεποίηκε, καὶ τίνες εἰσὶν αἱ ἐξουσίαι αἱ δοθῆσαι αὐτῷ ὑπὸ θεοῦ κατὰ τῶν δαιμόνων, καὶ παρὰ τίνων ἀγγέλων καταργοῦνται οἱ δαῖμονες ».

Ἄρχ. Εὐλόγητος εἰ Κύριε ὁ δοὺς τῷ Σολομῶντι τὴν ἐξουσίαν ταύτην.

4 (φ. 50^a). Περί ιερωσύνης.

5 (φ. 53^b). Εὐχῆ γεγραμμένη χειρὶ νεωτέρα.

Τὸ πλείστον τῶν φ. 48^a καὶ 51^a καὶ τὰ φ. 49, 52^b καὶ 53^a ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ ἀπέβαλε τὴν ἀρχαίαν στάχωσιν.

56.

Χαρτ. 0,225 × 0,18. Αἰῶνος XIX (φ. 94).

«Τὰ καθ' ἑαυτὸν. Νικάνδρου Ζαννουδίου τοῦ ἐκ Καυ-
θωνίας Κρήτης».

Ἐν τῇ αὐτοβιογραφίᾳ ταύτῃ τοῦ χρηματίσαντος καθηγητοῦ τῶν
ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καὶ ἐν
γυμνασίοις, ἐργασθέντος δὲ καὶ πατριωτικῶς ὑπὲρ τῆς Κρήτης, περιέ-
χονται ἐν ἀντιγράφῳ οὐ μόνον ἐγγράφα ἀφορῶντα εἰς τὴν δημοσίαν
αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ εἰδήσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ κρη-
τικὰ πράγματα.

Τὰ φ. 16 175-23, 246-46, 496, 676, 696, 70^a, 94 ἔγραφα.

Στάχως νεωτάτη.

57.

Χαρτ. 0,22 × 0,15. Αἰῶνος XVII.XVIII (φ. 363).

1 (φ. 4^a). «Λουκιανοῦ Σαρματέως Διάλογος Ἐρ-
μοῦ, Χάρωνος, Κροῖσου καὶ Σόλωνος ἢ Ἐπισκοποῦντες».

2 (φ. 33^a). «Λουκιανοῦ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἐν τῇ καθωμιστημένῃ.

3 (φ. 73^a). Κωνσταντίνου Ἰωάννου Ζαχαροπού-
λου Ἐπιστολὴ ἐκ Ζαριτζάνης πρὸς μὴ ὀνομαζόμενον διδά-
σκαλον περὶ μαθηματικοῦ προβλήματος.

Ἄρχ. Τὴν ἐπιστημονικωτάτην εἰκόνα τῆς φιλοσοφίης αὐ-
τῆς κορυφὴν ἀσθενῶς προσκυνῶ. Καὶ τοῦτο ἐν μοι τὸ, ὅ
πολὺς προσκυρώσας φαίνεται χρόνος. Ἐν τέλει (αψ)πδφ
Αύγουστου κδ.

4 (φ. 74^a). «Κωνσταντίνῳ τῷ ἐλλογιμοτάτῳ ἐν διδα-
σκάλοις Γεώργιος χαίρειν».

Ἄρχ. Τῶν μὲν εὐαγγελίων τοῦ ἐπὶ τὴν διδασκαλικὴν
καθέδραν προδιδασμοῦ τῆς σῆς ἐλλογιμότητος. Ἐν τέλει
(αψπδφ) μαιμακτηριῶνος εἰκάδι.

5 (φ. 77^a). «Εἰς τὴν παρθενομάρτυρα Αἰκατερίναν, ἢ
κατὰ ἀθέων· πόνημα κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου».

Ἐν τέλει Ἐκπρύχθη ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1788 νοεμ: 25.

6 (φ. 86^ς). «Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ποιηθὲν παρὰ τοῦ ἱεροδιδασκάλου κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου καὶ ἐκφωνηθὲν παρὰ τινος μαθητοῦ αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίχῃ».

Μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσιν ὅτι καὶ οἱ ἑξαρχοὶ τῆς ἀρ. . .

7 (φ. 90^α). «Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου».

Ἄρχ. Ἀάμψον μὲ διπλᾶς ἀκτῖνας καὶ σὺ, ὦ χρυσοστόλιστε ἥλιε.

8 (φ. 97^α). Λόγος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

Μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας ἐν συνεχείᾳ. Ἄρχ. Ἐγὼ ἐπειδὴ πέποιθα θαρρῶ, ἐλπίζω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

9 (φ. 113^α). «Ἐξήγησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ».

10 (φ. 124^α). «Ἐξήγησις τῆς πρὸς τοὺς νέους παραινήσεως τοῦ μεγάλου Βασιλεῦς».

11 (φ. 160^α). «Διογένης ἢ περὶ ἀρετῆς».

Ἄρχ. Ὁ Διογένης ὁ κυνικὸς φιλόσοφος ὁ καταγόμενος ἀπὸ τῆς Σινώπης πόλεως, ἐπειδὴ δὲν διέφερε δὲν εἶχε καμίαν διαφορὰν.

12 (φ. 168^α). «Ἐξήγ. εἰς τὸν πρὸς Δημόνικον τοῦ Ἰσοκράτους παραινετικὸν λόγον».

13 (φ. 182^α). «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου ἐπὶ ἀποδήμῳ τῇ φιλίᾳ περιοχῇ».

14 (φ. 188^α). Ἐξήγησις τοῦ ἀνωτέρω διαλόγου.

15 (φ. 196^α). «Χρηστοθήθεια».

Ἄρχ. Ἡ ψυχὴ εἶναι τιμιώτατον ἀπὸ τὰ μέρη.

16 (φ. 231^α). «Τοῦ κύρι Θεοτόκη».

Ἄρχ. Εἶδον τὸ ἐρώτημα ὅπου ἐρωτᾶτε περὶ τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων.

17 (φ. 235^α). «Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν».

Ἄρχ. Ἡ ἑορτὴ πάντερπνος καὶ πανευφρόσυνος.

18 (φ. 247^a). « Τῷ θεοφιλεστάτῳ, σεβασμιωτάτῳ καὶ ἔλλογιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ Καμπανίας κυρίῳ μοι κυρίῳ Θεοφίλῳ τίνα τῶν πάλαι καὶ νῦν περὶ τῶν παλιρροίων φιλοσοφηθέντα ζητήσαντι ὁ εὐπειθῆς καὶ ὑπήκοος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ δοῦλος Χ. Ι Βο. »

19 (φ. 264^e). « Ἀπολογία τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Εὐγενίου [Βουλγαρέως] ἀπὸ τῆς στασιασάσης κατ' αὐτοῦ σχολῆς [ἐν Ἁγίῳ Ὀρει] ».

20 (φ. 271^a). « Βασιλείου Σελευκείας ἐξήγησις εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ».

21 (φ. 279^a). « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, ποίημα τοῦ (ἢ λέξις αὕτη διαγεγραμμένη) κυροῦ βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λασκάρως ».

Ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμίλημένην.

22 (φ. 289^a). « Θεματοεπιστολαὶ Θεοδοσίου τοῦ Ζυγομαλά ».

Ἐν φ. 289^a - 298^b τὸ δημῶδες κείμενον, ἐν δὲ φ. 299^a - 314^b ἡ εἰς τὴν ἀρχαίαν μετάφρασις.

23 (φ. 315^a). « Γνωμαὶ καὶ ὑποθῆκαι ἐκ τῆς Σοφίας Σειραχίδου ἐκλεγεῖσαι πάνυ ψυχωφελεῖς ».

24 (φ. 319^a). « Ἐξήγησις τῶν γνωμῶν τοῦ Σειραχίδου ».

25 (φ. 325^a). Λουκιανοῦ Μνήσιππος καὶ Τόξαρις περὶ θυσίας.

26 (φ. 355^a). Λουκιανοῦ Περί μακροβίων,

Ὁ κώδιξ γέγραπται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν.

Ἐν φ. 1^b μεταξὺ ἄλλων σημειωμάτων ἀναξίων λόγου χειρὶ νεωτέρῃ· Αὕτη σὺν ταῖς λοιπαῖς Πέτρου Ἀναστασίου. Ἐν δὲ φ. 181^a γενεαλογικὰ σημειώματα, μεθ' ἃ καὶ τότε Ἐν τῷ αὐτῷ μνηί (αῶκα Μάιος) εἰςῆλθον ἐν Βουκουρεστήῳ οἱ Ὀθωμανοί. Τὸ φ. 3^a ἐσχισμένον κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ. Τὰ δὲ φ. 1-3, 72^b, 76, 96^b, 111^b, 112, 181^a, 224^b, 231^b, 269^b, 324, 353^b, 354, 362^b, 363^a ἄγραφα.

Σάτχωςις βυρσίνη ἀπλή.